

Εκδηλώσεις

Οι Ανοιχτοί Ορίζοντες προτείνουν έναν κοινωνικό διάλογο, ανταποκρινόμενοι στην έντονη ανάγκη συζήτησης και ευαισθητοποίησης σε θέματα συνείδησης του φύλου, διαμόρφωσης και αποδοχής σύγχρονων έμφυλων ταυτοτήτων, διερεύνησης των διαδικασιών συγκρότησης και αναπαράστασης του φύλου. Ειδικότερα, η σημερινή μας εκδήλωση με θέμα: "Wo (+) Man: ?" Ζητήματα Ισότητας Φύλων & Σχέσεων, στο ζωντανό και φιλόξενο Δήμο της Αργυρούπολης, συμβάλλει ενεργά στην προώθηση της ισότητας των δυο φύλων, στη δημιουργία ισότιμων ανθρώπινων σχέσεων και την ευαισθητοποίηση σε θέματα προσέγγισης και σεβασμού του "άλλου", μέσα από μια ανοιχτή και ειλικρινή αναθεώρηση των σχέσεων των φύλων. Συχνά, εκφράζεται η άποψη ότι οι διαφορές μορφές κοινωνικής ανισότητας μεταξύ των δύο φύλων έχουν αμβλυωθεί, αν όχι απαλειφθεί. Όμως, στη σημερινή εποχή, όπου αξίες, θεσμοί και ιδανικά επαναπροσδιορίζονται, οι ανθρώπινες σχέσεις αποκτούν νέο περιεχόμενο καθώς δέχονται έντονες πιέσεις από νέες κοινωνικές και συναισθηματικές ανάγκες. Η οργάνωση των κοινωνιών μας, παρά τα έντονα μηνύματα δυσφορίας, εξακολουθεί να βασίζεται σε μια διάκριση που εκλαμβάνεται ως "αρχετυπική", μεταξύ "ανδρικού" και "γυναικείου", παρότι σήμερα προβάλλουν λόγο και διεκδικούν το δικαίωμα στην ετερότητα ομάδες που

διαφέρουν μεταξύ τους ως προς την εθνοπολιτισμική ταυτότητα, την κοινωνική τάξη, την ηλικία, τη σωματική ικανότητα και το σεξουαλικό προσανατολισμό. Το "φύλο" συχνά χρησιμοποιείται στην καθημερινή ζωή ως όρος που περιγράφει τους άνδρες ή τις γυναίκες ως βιολογικές κατηγορίες. Ο όρος "κοινωνικό φύλο" καθιερώθηκε αρχικά από τις κοινωνικές επιστήμες στην προσπάθεια ερμηνείας έμφυλων συμπεριφορών, κατηγοριοποιήσεων και αντιλήψεων περί φύλου. Ωστόσο, οι σύγχρονες ανθρωπιστικές και πολιτικές επιστήμες, θεωρούν ότι το "κοινωνικό φύλο" (gender) υποδηλώνει, κατά κύριο λόγο, κοινωνικές κατηγορίες, οι οποίες υπόκεινται σε ιδιαίτερες συνθήκες κοινωνικής και πολιτικής ενσωμάτωσης και ρύθμισης. Χρησιμοποιείται για να δηλώσει τις διαφοροποιημένες κοινωνικές ιδιότητες που αποδίδονται συλλογικά σε άνδρες και γυναίκες. Με άλλα λόγια, και σύμφωνα με τις σύγχρονες φεμινιστικές, ιστοριογραφικές και πολιτειολογικές αναλύσεις, το "φύλο" αποτελεί μία κοινωνικά και ιστορικά προσδιορισμένη κατασκευή (επινόημα) και όχι μία βιολογική κατηγοριοποίηση, παρόλο που συμπεριλαμβάνει φυσικές λειτουργίες του σώματος. Η έμφαση μετατοπίζεται από το φύλο και την κοινωνική του κατασκευή, σε ζητήματα συγκρότησης ταυτότητας και κουλτούρας. Στο πλαίσιο, λοιπόν, της αναζήτησης των αλλαγών που έχουν υφαστεί

σήμερα οι ρόλοι και οι κώδικες επικοινωνίας των φύλων, οι Ανοιχτοί Ορίζοντες σε συνεργασία με το Δήμο Αργυρούπολης, παρουσιάζουν μια σειρά από εκδηλώσεις, οι οποίες διερευνούν ποικιλοτρόπως τη ρευστότητα των ορίων μεταξύ αρσενικού και θηλυκού, αναδεικνύοντας νέα πρότυπα, στάσεις, προσδοκίες και δυνατότητες έκφρασης της διαφορετικότητας. Ειδικότερα, μέσα από τους κώδικες του κινηματογράφου και τις συζητήσεις, επιχειρούν να διεισδύσουν στις νέες ανισότητες και διακρίσεις που διαμορφώνονται στις σχέσεις των φύλων και στις στερεοτυπικές εκείνες αντιλήψεις και συμπεριφορές που αφορούν στις κοινωνικές αξίες και περιχαράκωνουν τις ανθρώπινες σχέσεις, διαπροσωπικές και μη, αγνοώντας τις ανάγκες και το συναισθηματικό κόσμο του ατόμου.

Προβολή Ντοκιμαντέρ

Σάββατο 15 Νοεμβρίου, 18.30 - 22.30

1. Relationships, love affairs and sex / John Cunn / 2004 / 30 λεπτά
[Σχέσεις, έρωτες και σεξ]

Πρόκειται για μια παρουσίαση με αποφθέγματα και αφορισμούς που αποδίδονται σε δέκα γνωστές προσωπικότητες, που σχετίζονται ως ηθοποιοί και (θεατρικοί) συγγραφείς με το θέατρο και τον κινηματογράφο (Woody Allen, Mae West, George Bernard Shaw, Bette Davis κ.α.). Οι δέκα αυτοί "επώνυμοι" προσεγγίζουν τα θέματα των σχέσεων, του έρωτα και του σεξ με χιούμορ, ίσως γιατί αντιλαμβάνονται ότι τα ζητήματα αυτά είναι εξαιρετικά σημαντικά ώστε να τα βλέπει κανείς μόνο με αυστηρό και σοβαρό βλέμμα.

2. Beyond killing us softly / Margaret Lazarus - Renner Wunderlich / 2000 / 30 λεπτά
[Μας Δολοφονούν Γλυκά: Μπορούμε να Αντισταθούμε]

Ένα ντοκιμαντέρ για την εικόνα της γυναίκας στη διαφήμιση. Η ταινία παρουσιάζει τις απόψεις των κοριτσιών και των νεαρών γυναικών καθώς και εκείνες των ειδικών στα πεδία της ψυχολογίας των γυναικών και κοριτσιών, το ζήτημα των διατροφικών διαταραχών, των σπουδών φύλου, της βίας κατά των γυναικών και της ρητορικής των μέσων μαζικής ενημέρωσης και εστιάζει στις προτεινόμενες πρακτικές λύσεις και ενδεδειγμένες τακτικές για τη διεκδίκηση μιας κουλτούρας σεβόμενης το γυναικείο φύλο. Η ταινία παρέχει επιχειρήματα στον αγώνα ενάντια στα εθιστικά απαξιωτικά μηνύματα σε βάρος των γυναικών και των κοριτσιών που κυριαρχούν στα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

3. Violence, Media and crisis in masculinity / Sut Jhally ζ / 2000 / 80 λεπτά
[Βία, Μ.Μ.Ε. & η Κρίση της Αρσενικής Ταυτότητας]

Ενώ η κοινωνική κατασκευή της θηλυκότητας έχει ευρέως εξεταστεί, ο κυρίαρχος ρόλος της αρσενικής ταυτότητας είχε μέχρι πρόσφατα παραμείνει σε μεγάλο βαθμό αόρατος. Είναι το πρώτο εκπαιδευτικό βίντεο που προωθήθηκε σε σπουδαστές κολεγίων και μαθητές ανώτερης εκπαίδευσης για να εξετασθεί συστηματικά η σχέση μεταξύ των ειδώλων της ποπ κουλτούρας και της κοινωνικής κατασκευής των ανδρικών ταυτοτήτων στις ΗΠΑ, την αυγή του 21ου αιώνα. Σ' αυτήν την καινοτόμο και ευρείας έκτασης ανάλυση, επισημαίνεται ότι η συχνότατη έκφραση βίας, συμπεριλαμβανομένων των τραγικών περιστατικών δολοφονικής βίας σε σχολεία στο Littleton, Colorado, Jonesboro, Arkansas...

και αλλού, θα πρέπει να γίνει αντιληπτή και να κατανοηθεί ως μέρος μιας εντεινόμενης κρίσης της ανδρικής ταυτότητας. Αυτό το συναρπαστικό νέο πνευματικό εργαλείο των Media - που χρησιμοποιεί πραγματικά ποικίλο φυλετικό υλικό και παραδείγματα - θα διαφωτίσει και θα προκαλέσει τους θεατές (και των δύο φύλων) να αξιολογήσουν τη δική τους συμμετοχή στην κουλτούρα της σύγχρονης ανδρικής ταυτότητας.

4. Off the Straight and Narrow / Kathrine Sender / 1999 / 60 λεπτά
[Πέρα από Straight & Narrow]

Το ντοκιμαντέρ, προτρέπει τους θεατές να εξετάσουν την αξία και τα όρια των διαθέσιμων προτεινόμενων "εικόνων", όσον αφορά τους ομοφυλόφιλους στα ΜΜΕ: πως προβάλλονται και ποιες αντιδράσεις προκαλούν. Ένα ανεκτίμητο εργαλείο για θέματα αναπαράστασης της διαφορετικότητας.

5. Rape is... / Margaret Lazarus / 2000 / 30 λεπτά
[Βιασμός είναι...]

Ένα ντοκιμαντέρ που ερευνά τη σημασία και τις συνέπειες του βιασμού. Το ντοκιμαντέρ εξετάζει το βιασμό με μια σφαιρική και ιστορική προσέγγιση, αλλά εστιάζει κυρίως στις εντόπιες πολιτισμικές συνθήκες που συμβάλλουν ώστε αυτή η παραβίαση των ανθρώπινων δικαιωμάτων να καταγγέλλεται λιγότερο από κάθε άλλο έγκλημα. Πολλές μορφές σεξουαλικής προσβολής δεν θεωρούνται σοβαρό έγκλημα από το νομικό σύστημα και η κοινωνία μας αρνείται να δει το αληθινό κόστος αυτής της βίαιης καταπάτησης βασικών δικαιωμάτων. Το «Βιασμός είναι...» διευρύνει τους περιορισμένους τρόπους με τους οποίους σκεφτόμαστε τη σεξουαλική βία, και αποδεικνύει ότι δεν πρόκειται για ένα σποραδικό και σπάνιο περιστατικό αλλά για πολιτισμική εγκληματική κακοποίηση που προσβάλλει εκατομμύρια γυναικών, παιδιών και ανδρών σ' ολόκληρο τον πλανήτη.

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ:

Το σχέδιο «Ζητήματα Ισότητας Φύλων & Σχέσεων», εντάσσεται στο Ε.Π. «Απασχόληση και Επαγγελματική Κατάρτιση» του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και συγχρηματοδοτείται κατά 80% από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο.

ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ:

Διοργάνωση:

ΑΝΟΙΧΤΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ Μη Κυβερνητική Οργάνωση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα
Σκύρου 4 Αθήνα 11361 Τηλ: 210 8846038 openhorizons@humanrights.gr www.humanrights.gr

WO (+) MAN = ?

Ζητήματα Ισότητας Φύλων & Σχέσεων

14 - 15 Νοεμβρίου 2008

Δημοτικό Θέατρο Αργυρούπολης
Ολυμπίας 5, Αργυρούπολη

Πρόγραμμα Συζητήσεων

Παρασκευή 14 Νοεμβρίου, 19.30 - 21.30

1. "ΤΟ ΦΥΛΟ ΩΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΔΕΙΚΤΗΣ ΕΝΤΑΞΗΣ-ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ"

Δρ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ, Διδάκτωρ Κλασικής Φιλολογίας Πανεπιστημίου Σορβόνης, Μεταδιδακτορικός Ερευνητής Πανεπιστημίου Αθηνών, Καθηγητής Θρησκευολογίας, Μεταφραστής

Το κύριο χαρακτηριστικό της δημοκρατίας στην Αρχαία Ελλάδα, της οποίας κορυφαία έκφραση αποτελούν οι πολιτικοί θεσμοί των Αθηνών, είναι η επινόηση της πολιτικής με την έννοια της συμμετοχής στη λήψη των αποφάσεων και τη διαχείριση των κοινών. Ακριβώς όμως οι περιορισμοί σε αυτή τη συμμετοχή γεννούν και την έννοια του πολιτικού αποκλεισμού, που έρχεται έτσι να προστεθεί στον προϋπάρχοντα κοινωνικό αποκλεισμό. Η θέση των γυναικών στην αρχαία Αθήνα αποτελεί κλασικό

παράδειγμα πολιτικού και ταυτοχρόνως κοινωνικού αποκλεισμού: δεν έχουν δικαίωμα εκλέγειν και εκλέγεσθαι ούτε έκφρασης πολιτικής γνώμης, ενώ παράλληλα δεν μπορούν να παρίστανται στα δικαστήρια (σε αντίθεση, π.χ., με τη Σπάρτη και τις υπόλοιπες δωρικές πόλεις της Πελοποννήσου), όπου τις εκπροσωπεί ο πλησιέστερος άνδρας συγγενής (κύριος), δεν έχουν πρόσβαση στη μόρφωση (όλες σχεδόν οι γνωστές πυθαγόρειες φιλόσοφοι προέρχονται από την Πελοπόννησο), δεν επιτρέπεται η συμμετοχή τους στα συμπόσια και στις δημόσιες εκδηλώσεις της "αγοράς", κ.ο.κ. Ο μοναδικός τομέας όπου αυτό το ιδιόμορφο "απαρτχάιντ" μοιάζει να χαλαρώνει είναι οι θρησκευτικές εκδηλώσεις. Οι γυναικείες θεότητες (όπως σε όλο τον ελληνικό χώρο) υπηρετούνται κατά κανόνα από ιέρειες, οι γυναίκες συμμετέχουν στη λατρεία των θεών, ενώ ορισμένες τελετές προορίζονται αποκλειστικά γι' αυτές (π.χ. Θεσμοφορία).

2. ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΝΔΡΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Δρ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΥ, Διδάκτορας Ανδρικών Σπουδών, Συνεργάτης Προπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών σε Θέματα Φύλου και Ισότητας Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών

Οι Ανδρικές Σπουδές εμφανίστηκαν στις Η.Π.Α. τη δεκαετία του '70 μέσα από τις Γυναικείες Σπουδές, οι οποίες είχαν ξεπεράσει τη μαχητική διάθεση που τις διέκρινε

κατά την πρώτη τους δεκαετία, αυτήν του 1960, οπότε κύριος στόχος τους ήταν η αντίσταση των γυναικών στην καταπίεση που υφίσταντο από τους άνδρες και το κοινωνικό σύνολο, και είχαν μεταλλαχθεί στις πιο διαλλακτικές Σπουδές Φύλου. Βασικό ρόλο για αυτήν τη μετάλλαξη έπαιξε η στάση της αμερικανικής National Organization for Women, η οποία πρόσβευε τη συνεργασία ανδρών και γυναικών για τη ρύθμιση των σχέσεων των φύλων. Ο όρος «Ανδρικές Σπουδές» εισάχθηκε το 1973 από αρένες φοιτητές του Πανεπιστημίου του Berkeley, οι οποίοι ήθελαν να ξεφύγουν από παραδοσιακούς ανδρικούς ρόλους, όπως αυτόν του «ψυχρού» και «δυναμικού» αρσενικού, και να ανακτήσουν «την πλήρη ανθρωπιά τους». Στη συνέχεια οι Ανδρικές Σπουδές πέρασαν από αρκετές φάσεις, όπως αυτήν του γιουνγκιανής προέλευσης «μυθοποιητικού» κινήματος της δεκαετίας του '80, που προέτρεπε τους άνδρες να αναζητήσουν το χαμένο ανδρισμό τους εντός των αρχετύπων του παρελθόντος, μέχρι τις μέρες μας, οπότε το ζητούμενο είναι η αναθεώρηση του ρόλου του πατέρα και η διεκδίκηση των δικαιωμάτων του σε μία εποχή κατά την οποία ο θεσμός της οικογένειας περνάει κρίση και τα διαζύγια βρίσκονται σε έξαρση. Σε αυτήν τους την πορεία οι Ανδρικές Σπουδές δεν συνεπίπτανε πάντα με το ανδρικό κίνημα, το οποίο ήταν κατά κανόνα πιο μαχητικό υπέρ των ανδρών. Από την άλλη πλευρά στη χώρα μας, τόσο το ανδρικό κίνημα, που εκπροσωπείται από το Σύλλογο για την Ανδρική και Πατρική Αξιοπρέπεια, όσο και οι Ανδρικές Σπουδές, βρίσκονται στα σπάργαλα. Και αν, για παράδειγμα, στη Σουηδία ή τη Νορβηγία υπάρχουν προγράμματα για την ανάδειξη του πατρικού ρόλου, την αξιοποίηση της γονικής άδειας και από τους δύο γονείς και την ενθάρρυνση της εισόδου των ανδρών σε επαγγέλματα όπου κυριαρχούν μόνο γυναίκες, στην Ελλάδα

παρόμοιες ανδρικές διεκδικήσεις χαρακτηρίζονται αντιδραστικές από μερίδα τουλάχιστον των φεμινιστριών, ενώ από την άλλη οι άνδρες που έχουν αυτές τις διεκδικήσεις δεν φαίνεται να κατανοούν ότι ο φεμινισμός δεν αποτελεί απαραίτητα για αυτούς «αντίπαλο δέος». Μέσα σε αυτό το κλίμα είναι επιτακτική η ανάγκη οι δύο πλευρές να κατανοήσουν ότι πρέπει τα δύο φύλα να συνεργαστούν για να εξευρεθούν λύσεις, καθώς άλλωστε το ζητούμενο των Ανδρικών Σπουδών από την εποχή της γένεσής τους δεν ήταν η σύγκρουση με το φεμινισμό, αλλά η συνεργασία με το γυναικείο κίνημα.

3. "ΜΕ ΤΗΝ ΠΛΑΤΗ ΣΤΟΝ ΤΟΙΧΟ: ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΥ"

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΕΪΜΑΡΟΓΛΟΥ, Εικαστικός Καλλιτέχνης, έχει συμμετάσχει σε 24 ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό (Η Π Α , Γαλλία) και σε πολλές σημαντικές διεθνείς εκθέσεις και συνέδρια Τέχνης και workshops σε πανεπιστήμια στην Αμερική και Αγγλία.

Ένα άρθρο των Τάιμς το 1998, σχετικά με τις γυναίκες θανατοποινίτισσες στις ΗΠΑ ήταν η αφορμή που ώθησε την Μεϊμάρογλου σε μακροχρόνια έρευνα, γύρω από αυτό το σοβαρό κοινωνικό ζήτημα. Η συνειδητοποίηση ότι η λέξη θανατοποινίτης δεν είναι "ανδρικό προνόμιο" καθώς και τα κοινά στοιχεία, όπως λ.χ. η φυλετική καταγωγή, η ανύπαρκτη οικογενειακή δομή, η κοινωνική τάξη, που μοιραζόντουσαν όλες αυτές οι γυναίκες, ώθησαν την καλλιτέχνηδα στη δημιουργία του έργου της AGAINST THE WALL: End of the Fairy Tale*, μία εγκατάσταση στο χώρο αποτελούμενη από μικρές φωτογραφίες-πορτρέτα των γυναικών θανατοποινίτισσων, συνοδευόμενες από τα στοιχεία τους κατά τη σύλληψή τους. Η ανάμειξη κάθε φορά των χαρακτηριστικών του προσώπου 3-4 γυναικών, τονίζει

στην κοινή μοίρα των ανθρώπων αυτών, αφού η κάθε μια απ' αυτές τις γυναίκες-θύματα περιέχει κι όλες τις άλλες.

*Η σειρά αυτή, επειδή βασίζεται σε υπαρκτά πρόσωπα, βρίσκεται σε συνεχή εξέλιξη με φωτογραφίες, video και στοιχεία από τα ΜΜΕ.

4. "Η ΕΝΔΟ-ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΡΕΥΝΩΝ ΓΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΟΤΗΤΑΣ Κ.Ε.Θ.Ι."

ΜΑΤΙΝΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ, Κοινωνιολόγος, Μ.Α., Υπ. Δρ. Εγκληματολογίας, Στέλεχος Κέντρου Ερευνών για Θέματα Ισότητας (Κ.Ε.Θ.Ι.)

Η μελέτη για τη φαινομενολογία της ενδο-οικογενειακής βίας καταδεικνύει τη συχνότητα, τη συστηματικότητα και την πολυπλοκότητα της κακοποίησης των γυναικών. Πρόκειται για ένα κοινωνικό φαινόμενο, που αν και χαρακτηρίζεται από υψηλό σκοτεινό αριθμό εγκληματικότητας, από τις έρευνες που διεξάγονται σε διεθνές επίπεδο διαφαίνεται ότι αφορά σε ένα σημαντικό αριθμό θυματοποίησης γυναικών μέσω της άσκησης σε αυτές ποικίλων μορφών βίας. Η κακοποίηση των γυναικών σε ενδο-οικογενειακό πλαίσιο παρεμποδίζει την πλήρη σωματική, ψυχική και κοινωνική τους ανάπτυξη και ως προσβολή του δικαιώματός τους στη ζωή, την ασφάλεια, την ελευθερία, την αξιοπρέπεια και τη σωματική και συναισθηματική ακεραιότητα, ενισχύει τις έμφυλες ανισότητες και διακρίσεις. Στην εισήγηση παρουσιάζονται τα κυριότερα αποτελέσματα της πρώτης

πανελλαδικής έρευνας που διεξήγαγε το Κ.Ε.Θ.Ι., της οποίας το αντικείμενο αποτέλεσε η καταγραφή της συχνότητας εμφάνισης του φαινομένου της βίας κατά των γυναικών μέσα στην οικογένεια με δράστες τους συζύγους/συντρόφους τους. Εν κατακλείδι, δίνεται έμφαση στην παραδοχή ότι ο Λόγος για τη βία κατά των γυναικών σε ενδο-οικογενειακό πλαίσιο σηματοδοτεί πλέον και την αναγκαιότητα λήψης συγκεκριμένων μέτρων για την πρόληψη, αντιμετώπιση και εξάλειψή της. Ο στόχος για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της ενδο-οικογενειακής βίας προϋποθέτει πολυδιάστατη, πολυπαραγοντική και διεπιστημονική ενεργοποίηση σε επίπεδο πρόληψης και παρέμβασης και επικεντρώνεται στην ανάγκη στήριξης και βοήθειας στα θύματα και της προστασίας των ατομικών θεμελιωδών δικαιωμάτων τους.

5. "Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΦΥΛΟΥ: ΑΣ ΜΙΑΗΣΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ" ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΟΝΕΩΝ

ΝΙΚΗ ΡΟΥΜΠΑΝΗ, Πρόεδρος Δικτύου Γυναικών Ευρώπης, Εκπαιδευτικός

Πως διαμορφώνεται η φυλετική ταυτότητα ως ανταγωνιστική αντί για συμπληρωματική, μέσα σε ένα σύνολο κοινωνικών ανταγωνισμών. Γιατί η διαφορετικότητα δεν βιώνεται ως πλούτος αλλά ως φόβος. Ποιες δεξιότητες στερούμε από τα κορίτσια και ποιες από τα αγόρια, παρότι τα εκπαιδευτικά προγράμματα στα σχολεία είναι κοινά. Πως διαμορφώνονται οι ρόλοι και οι σχέσεις με συνομήλικους κατά την εφηβεία. Μορφές βίας και υποταγής ανάλογα με την αυτοεικόνα.

Ομάδα Παραγωγής

Καλλιτεχνική Διεύθυνση:
Κώστας Θεωνάς
Επιμέλεια Παραγωγής:
Σαντινίστα - Καλλιτεχνικές Εκδηλώσεις
Συντονισμός:
Χρήστος Κολοκυθάς
Οικονομικές Υπηρεσίες:
Φρόσω Λαμπροπούλου